

PEROXIDU DE CUPRUMU. CuO_2 .

Descoperirea acestăi oxidă s'a făcut de D. Thenard, care l'a dobândit stropind de apă oxigenată hidratul de deutoxidă de cuprumă.

Peroxidul de cuprumă este vârn galben, prea puțin stabil; cândăra unei fervinte acțiune supă a'l descompune; acidi li transformă în săruri de deutoxidă de cuprumă, și în oxigenă, saș în apă oxigenată.

KARAKTERĪ AĪ SĒRURILOR DE PROTOXIDU DE CUPRUMU.

Potassă. — Precipitat galben vârn de hidrată de protoxidă de cuprumă, nesolubilă într'ân prisos de reaktiv.

Ammoniacă. — Precipitat solubilă într'ân prisos de ammoniacă. Dacă reacțiua se face ferită de aer, mizeră este neicoloră; devine albastră prin contactă a aerăli.

Carbonată de potassă saș de sodă. — Precipitat galben de carbonată de protoxidă de cuprumă.

Cyanoferrugă de potassiumă. — Precipitat alb care devine repede roșă vârn în contactă a aerăli.

Sulfhidrată de ammoniacă. — Precipitat negru, nesolubilă într'ân prisos de reaktiv.

Acidă sulfhidrică. — Precipitat vârn.

Sărurile de protoxidă de cuprumă sînt puțin stabile, și se scimă repede în săruri de deutoxidă de cuprumă, absorbind oxigenă saș lăsînd cuprumă metalic. Aceste săruri sînt ordinarmente neicolore saș puțin galbenii. Ferul și zincul le descompune și le elimînă cuprumă metalic.

KARAKTERĪ AĪ SĒRURILOR DE BI-OXIDU DE CUPRUMU.

Potassă și sodă. — Precipitat albastră de hidrată de bi-oxidă de cuprumă, nesolubilă într'ân prisos